

Sygnatura akt II AKa 21/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesław Pędziwiatr

Sędziowie: SSA Jerzy Skorupka

SSA Robert Wróblewski (spr.)

Protokolant: Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Urszuli Piwowarczyk - Strugały

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2015 r.

sprawy **P. G.**

oskarżonego za czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 18 listopada 2014 r. sygn. akt III K 79/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 99 § 1 k.k. w związku z art. 39 pkt 4 k.k. i art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec P. G., tytułem środka zabezpieczającego, przepadek na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych jako równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej z popełnienia czynu zabronionego z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. 600 złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną z urzędu udzieloną oskarżonemu P. G. w postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 138 złotych tytułem zwrotu VAT,

III. zwalnia oskarżonego P. G. od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, zaliczając wydatki związane z tym postępowaniem na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

P. G. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 5 listopada 2013 r. w C., ul. (...), posiadał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste, wymienionych w grupie

I-N o IV-N załącznika numer 1 do ustawy, o wadze łącznej 294,8 gram brutto tj. o czyn z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. w okresie od października 2013 r. do 2 listopada 2013 r. w C., przy ul. (...)nej 2 wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu D. C. nie mniej niż trzy razy środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste, wymienionych w grupie I-N o IV-N załącznika numer 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w ilości co najmniej 8,45 grama za łączną kwotę 200 zł, tj, o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

III. w dniu 5 listopada 2013 r., w C. w budynku mieszkalnym i na posesji przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uprawiał konopie inne niż włókniste, w ilości 3 krzaków, mogące dostarczyć znaczną ilość środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste, tj. o czyn z art. 63 ust 3 ustawy dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd Okręgowy w Opolu, wyrokiem z dnia 18 listopada 2014 roku, sygnatura akt III K 79/14, rozstrzygnął:

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. postępowanie karne wobec P. G. o czyny opisane w pkt I, II i III części wstępnej wyroku – **umorzył**;
2. na podstawie art. 99 § 1 k.k. orzekł tytułem środka zabezpieczającego przepadek dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego, opisanego w pkt 1 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 27 maja 2013r. (k.118 akt) jako przedmioty 1-4;
3. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. (Kancelaria Adwokacka w O.) kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych 60/100) wraz z podatkiem VAT tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu,
4. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator, który zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego P. G., i w apelacji zarzucił:

niesłuszne niezastosowanie względem podejrzanego P. G. środka zabezpieczającego w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia czynu zabronionego opisanego w punkcie II wyroku, tj. z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w kwocie 200 złotych, co spowodowane było błędnym przyjęciem przez Sąd Okręgowy w Opolu, iż brak jest przesłanek uzasadniających orzeczenie tego środka zabezpieczającego, podczas, gdy ocena okoliczności niniejszej sprawy w pełni uzasadniała zastosowanie tego środka zabezpieczającego.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec podejrzanego P. G. środka zabezpieczającego, w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia czynu zabronionego opisanego w punkcie II orzeczenia z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w kwocie 200 złotych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i dlatego została uwzględniona.

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że P. G. jest m.in. sprawcą czynu zabronionego z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r., polegającego na tym, że: w okresie od października 2013 r. do 2 listopada 2013 r. w C., przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu D. C. nie mniej niż trzy razy środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste,

wymienionych w grupie I-N o IV-N załącznika numer 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w ilości co najmniej 8,45 grama za łączną kwotę 200 zł.

Prokurator ma rację wówczas, kiedy w apelacji zarzuca, że okoliczności przedmiotowej sprawy w pełni uzasadniają zastosowanie, pominiętego przez Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku, środka zabezpieczającego. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 99 § 1 k.k., jeżeli sprawca dopuścił się czynu zabronionego w warunkach niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 k.k., sąd może orzec tytułem środka zabezpieczającego obowiązek lub zakazy wymienione w art. 39 pkt 2-3 k.k. oraz przepadek wymieniony w art. 39 pkt 4 k.k.

W swoim uzasadnieniu Sąd Okręgowy na ten temat się nie wypowiada.

Tymczasem argumentacja przytoczona w apelacji jest słuszna. W szczególności ta, dotycząca potrzeby orzeczenia wobec oskarżonego P. G. środka zabezpieczającego przepadku równowartości, osiągniętej z czynu zabronionego, korzyści materialnej.

Jest bowiem najzupełniej oczywiste, że nie można zaaprobować stanowiska, zgodnie z którym, pomimo udowodnienia oskarżonemu przed sądem sprawstwa i winy odnośnie do popełnienia zbrodni z art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r., czyli czynu o znacznym ładunku społecznej szkodliwości, należałoby pozwolić mu na zachowanie korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia tego czynu. A stan taki stwarza właśnie zaniechanie orzeczenia przepadku tej korzyści na rzecz Skarbu Państwa. Nie jest przecież sprawiedliwe, aby sprawcy czynu zabronionego, czyn taki się opłacał, choćby tylko finansowo.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej P. G. w postępowaniu odwoławczym orzeczono zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 29 ust. 1 ustawy – Prawo o adwokaturze.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze opiera się na art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., gdyż przemawiają za tym przemawiają za tym względy słuszności.